

BĄKÓW

gmina Kluczbork

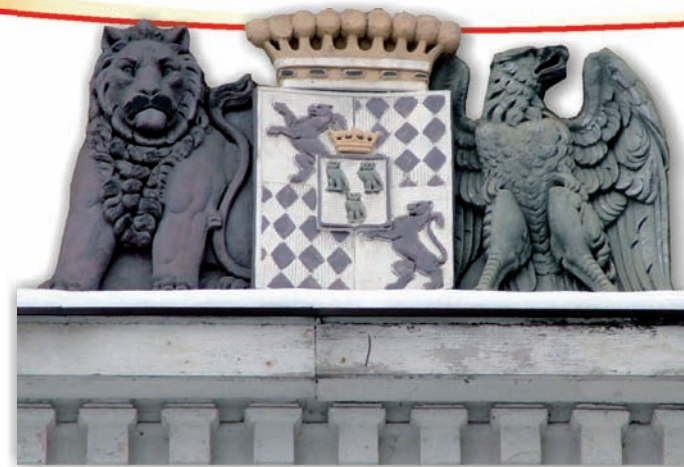
Pałac rodziny von Bethusy-Huc

Dawniej dobra rycerskie w Bąkowie należały do Paczeńskich oraz do rodziny Heinricha von Seydlitz (od 1711 roku), a także von Stertz i von Frankenberg.

Pałac w stylu włoskiej willi wzniesiono w 1855 roku. Wówczas należał on do Eduarda von Bethusy-Huc. Pierwszym właścicielem Bąkowa z rodu von Bethusy był Ernest Filip, który w 1785 roku odkupił majątek od Paula von Salisch. Po Ernście pałacem rządził jego syn – Henryk, który ożenił się z Charlottą von Bosse. Z tego małżeństwa pochodził wspomniany Eduard Georg. Żoną hrabiego w późniejszym czasie została Emma von Ohnem.

Pałac w okresie swojej świetności na początku XX wieku. Niestety, widoczna na zdjęciu wieża została rozebrana

Kartusz herbowy rodziny von Bethusy-Huc znajdujący się w centralnym miejscu głównej fasady (fot. Marek Gaworski)

Herb rodziny von Bethusy-Huc

Obecny wygląd pałacu z przebudowanym dachem i górną częścią środkowego ryzalitu, na którym pozostawiono herb rodziny von Bethusy Huc (fot. Marek Gaworski)

Pałac złożony jest z trzech brył. Główną częścią założenia jest fragment środkowy, gdzie znajduje się reprezentacyjne wejście do pałacu, podkreślone przez filary podtrzymujące balkon nad podjazdem. Pozostałe części budynku to dwa skrzydła boczne usytuowane po lewej i prawej części budowli. Pałac zwrócony jest frontem ku północy. Po stronie południowej, czyli ogrodowej położony jest duży park krajobrazowy, niestety obecnie dość zaniedbany. Nad głównym wejściem do pałacu znajduje się kartusz herbowy rodziny von Bethusy-Huc. Budowla była przebudowywana w 1900 roku oraz po II wojnie światowej i jej obecny wygląd jest wynikiem właśnie tych prac.

Widok pałacu zimą 2007 roku od północno-zachodniej strony (fot. Marek Gaworski)

Pałac w Bąkowie od strony parku (fot. Marek Gaworski)

BISKUPICE

gmina Byczyna

Drewniany Gród Rycerski

Gmina Byczyna może pochwalić się niepowtarzalnym obiektem, jakich mało w granicach naszego kraju. Otóż niedaleko zbiornika wodnego Biskupice-Brzózka powstał drewniany gród rycerski, w którym znajduje się Polsko-Czeskie Centrum Szkolenia Rycerstwa. Budowa założenia trwała od 2006 do 2007 roku, a przedsięwzięcie powstało m.in. ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG III A Czechy – Polska. W grodzie, gdzie przede wszystkim turystów przyciągają walki i turnieje rycerstwa z Polski i zagranicy, znajdują się pokoje gościnne, karczma, zbrojownia, kuźnia i stajnia. Partnerami gminy Byczyna jest Opolskie Bractwo Rycerskie, a po stronie czeskiej miasto Złote Hory oraz grupa szermiercza z Jesenika.

(fot. Marek Gaworski)

(fot. Urząd Miejski w Byczynie)

Dziedziniec grodu podzielony jest na miejsca, w których rycerze konkurują ze sobą w różnych zawodach (fot. Marek Gaworski)

Widok grodu od strony południowo-zachodniej
(fot. Marek Gaworski)

(fot. Urząd Miejski w Byczynie)

(fot. Urząd Miejski w Byczynie)

Dziedziniec niemal w całości otoczony jest miejscami, z których widzowie mogą podziwiać rycerskie zmagania. Stan z 2009 roku
(fot. Marek Gaworski)

GIERAŁCICE

gmina Wołczyn

Pałac rodziny von Studnitz

Wieś, utożsamiana przede wszystkim z Gerałtowskimi i von Studnitz była ich siedzibą od 1499 roku, kiedy to Georg von Studnitz ożenił się z hrabiną von Strachwitz i ta wniosła mu w wianie właśnie Gierałcice.

Na przełomie XVII i XVIII wieku właścicielem był Jan Wolff von Frankenberg. Około 1733 roku Gierałcice są własnością Adama Friedricha von Studnitz, aż do jego śmierci w 1740 roku. Wówczas majątek wydzierżawiono Krystianowi Gottlieb von Janisch. Od 1749 do 1754 roku dawna siedziba rodziny von Studnitz była własnością Karola Henryka von Naefe. Kolejnym właścicielem był Jan Wilhelm Burski, żonaty z Heleną Eleonorą Fryderyką von Lichnowski.

W 1841 roku majątek zakupił generał wojsk pruskich August de Monts. Rodzina z bogatą tradycją sięgającą 1222 roku wywodziła się z Langwedocji w dzisiejszej Francji. August urodził się 15 kwietnia 1806 roku w Erlangen. Był dwukrotnie żonaty, po raz pierwszy z Pauliną von Eisenhart, a potem z Adelajdą Zofią Hermann von Konen. Z obu małżeństw doczekał się szóstki potomstwa i jeden z synów – Jeannot Karol August Ludwik von Monts przejął po nim Gierałcice, które następnie sprzedał w 1902 roku rodzinie von Studnitz. Od 1903 do 1945 roku pałac był własnością Felixa von Studnitz. Potem mieściły się w nim biura PGR-u, a od 1957 roku jest własnością Caritasu. Mieści się tu Dom Pomocy Społecznej dla Dzieci.

Pałac w Gierałcicach należy obecnie do Caritasu. Budowla znajduje się w bardzo dobrym stanie technicznym, ale ze względu na swoje przeznaczenie nie jest udostępniona zwiedzającym (fot. Marek Gaworski)

Herb rodu von Monts

Płyty nagrobne dawnych właścicieli majątku w Gierałcicach. Po lewej Wilhelm von Pannwitz, po prawej hrabina von Monts (fot. Marek Gaworski)

Główna fasada pałacu rodziny von Studnitz nie zmieniła swojego wyglądu przez ponad 100 lat, co można wyraźnie dostrzec na fotografii z początku XX wieku

Wieś przed wiekami należała m.in. do rodzin Gierałtowskich, von Strachwitz, von Monts i von Studnitz. Na zdjęciu z 1907 roku pałac od strony południowej

Południowa część pałacu od strony parku. Stan z 2009 roku (fot. Marek Gaworski)

MACIEJÓW

gmina Kluczbork

Pałac rodziny von Donnersmarck

Informacja o wsi pojawiła się w 1466 roku, a pałac w Maciejowie został zbudowany około 1800 roku w stylu klasycystycznym. Jest to piętrowa budowla wzniesiona na planie prostokąta z wysuniętym portykiem pośrodku głównej fasady. Tu znajduje się podjazd i wspomniany portyk z dwoma kolumnami jońskimi połączonymi ażurową balustradą. Pałac posiada dwutraktowy układ wnętrz z obszerną klatką schodową oraz dużą salą – salonem, znajdującym się pośrodku budowli, otoczonej dużym parkiem krajobrazowym.

Do najbardziej znanych właścicieli Maciejowa możemy zaliczyć rodzinę śląskich potentatów, von Henckel Donnersmarck. Budowniczym pałacu był hrabia Gottlieb Ernest, syn Karola Erdmanna von Henckel Donnersmarck ze Świerklańca. Kolejnymi właścicielami byli m.in. rodzina von Rothkirch-Pantheu oraz von Prittwitz-Gaffron. Obecnie budowla w Maciejowie należy do prywatnych przedsiębiorców, którzy przywrócili jej dawny blask i w pięknie odremontowanym pałacu urządzili muzeum wnętrz.

Herb rodu von Donnersmarck

Pałac w latach 80-tych XX wieku (fot. Marek Gaworski)

Główna fasada pałacu wraz z podjazdem i kolumnowym portykiem. Stan z 2009 roku (fot. Marek Gaworski)

Odremontowany pałac obecnie jest siedzibą miejscowego muzeum, w którym koniecznie trzeba zwiedzić pięknie odrestaurowane wnętrza. Na zdjęciu pałac od strony ogrodowej (fot. Marek Gaworski)

Budowniczym pałacu w Maciejowie był hrabia Gottlieb Ernest, syn Karola Erdmanna von Henckel Donnersmarck ze Świerklańca. W późniejszym czasie majątek należał m.in. do rodziny von Rothkirch-Pantheu oraz von Prittwitz-Gaffron (fot. Marek Gaworski)

Pałac w Maciejowie od strony niewielkiego lecz zadbanego parku w stylu angielskim. Stan z 2009 roku (fot. Marek Gaworski)

Muzeum księdza Jana Dzierżona
46-211 Kujakowice Górne, Maciejów 8
tel. +48 77 413 19 77

Zwiedzanie zamku
po uzgodnieniu z właścicielami

POLANOWICE

gmina Byczyna

Pałac rodziny von Rudolphi

Wieś położona na zachód od Byczyny wzmiankowana była w 1313 roku. Przez długi czas swojej historii była własnością znanej na tych ziemiach rodziny von Frankenberg. W 1872 roku wieś należała do rodziny von Pogrell, która właśnie w tym roku rozbudowała swoją siedzibę. Kolejnym właścicielem Polanowic został hrabia Karl von Rittberg, a po nim Wanda Korn z domu Rudolphi, która w 1911 roku przebudowała i zmodernizowała pałac. Polanowice do 1945 roku należały właśnie do rodziny Rudolphi. Dzisiaj w dobrze utrzymanym i zadbanym obiekcie mieści się Zespół Szkół Rolniczych.

Pałac na zdjęciu Roberta Webera z 1906 roku

Pocztówka litograficzna z widokami wsi na początku XX wieku

Budowla dziś jest siedzibą szkoły. Jak widać na prezentowanych zdjęciach, jej wygląd nie zmienił się przez 100 lat
(fot. Marek Gaworski)

PROŚLICE

gmina Byczyna

Pałac dworski Frankenbergów

Wieża znajduje się w zachodniej części gminy Byczyna. Jej głównymi atrakcjami są drewniany kościółek oraz późno-barokowy pałac. Proślice przez wieki należały do rodziny von Frankenberg, którzy nabyli miejscowy majątek już w 1300 roku. Rodzina ta również była fundatorem pierwszej budowli szlacheckiej we wsi. Obecny pałac powstał na przełomie XVIII i XIX wieku, kiedy Proślice należały do rodu Strachwitzów. Po budowniczym pałacu, którym był hrabia Ernst, wieś należała również do Jana i Henryka von Strachwitz (do 1857 roku), następnie do Ernsta von Rittberg, by w 1872 roku przejść w posiadanie rodziny von Watzdorf. W ich rękach majątek pozostał do 1945 roku. W 1914 roku miała miejsce przebudowa pałacu i jej efekty możemy podziwiać współcześnie. Zresztą może-my się o tym przekonać osobiście, gdyż w pałacu znajduje się ośrodek agroturystyczny.

Obecny, późnobarokowy styl pałacu jest wynikiem przebudowy z początku XX wieku. Na zdjęciu budowla od strony południowej (fot. Marek Gaworski)

Sala na I piętrze pałacu z ozdobnym kominkiem (fot. Marek Gaworski)

Proślice przez wieki należały do rodziny von Frankenberg, do których miejscowy majątek należał od 1300 roku. Oni także byli fundatorami pierwszego dworu we wsi (fot. Marek Gaworski)

Ryzalit pałacu rodziny von Watzdorf z podjazdem i tarasem (fot. Marek Gaworski)

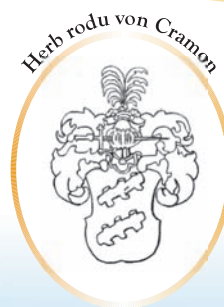
Fragment zdobień sufitu w największej sali na I piętrze (fot. Marek Gaworski)

ROSZKOWICE

gmina Byczyna

Pałac rodziny von Cramon-Taubadel

Neoklasycystyczny pałac powstał w 1845 roku. W 1914 roku został rozbudowany w stylu eklektycznym przez hrabiego Bertrama von Cramon-Taubadel (fot. Marek Gaworski)

Kamienny kartusz herbowy fundatorów pałacu nad głównym wejściem

W niewielkiej odległości od Byczyny położona jest wieś wzmiankowana w 1231 roku, w której znajduje się bardzo ciekawe założenie pałacowo-parkowe. Początkowo Roszkowice należały do biskupów wrocławskich, a w 1414 roku właścicielem był Bernhard Kewtchnicz. W 1530 roku majątek trafił w ręce rodziny von Frankenberg, która zarządzała wsią do XVIII wieku. Po rodzinie von Frankenberg jednym z kolejnych właścicieli był m.in. major von Kleist oraz rodzina von Falkenheyn, która sprzedała w 1842 roku wieś Wilhelmowi von Taubadel. Roszkowice stały się własnością jego spadkobierców do 1945 roku. Poprzez małżeństwo nowym właścicielem został Fryderyk Hans von Cramon, który przyjął nazwisko von Cramon-Taubadel. Neoklasycystyczny pałac powstał w 1845 roku. Następnie w 1914 roku został rozbudowany w stylu eklektycznym przez hrabiego Bertram. Do dziś wewnątrz obiektu zachowało się kilka fragmentów dawnego wystroju, m.in. neorenesansowe kominki w holu, boazerie i posadzka z jasnego marmuru.

Pałac od strony ogrodowej. Zdjęcie z 2007 roku (fot. Marek Gaworski)

Roszkowice na pocztówce z lat 30-tych XX wieku. Na zdjęciach wieś i pałac w okresie swojej świetności

Pięknie zdobiony portal wejściowy. Stan z 2007 roku (fot. Marek Gaworski)

Frontowa fasada pałacu na zdjęciu z 2007 roku (fot. Marek Gaworski)

WĘDRYNIA

gmina Lasowice Wielkie

Pałac rodziny von Reisswitz

Wieś została po raz pierwszy wymieniona w dokumentach w 1305 roku, jako Wandrina. Kolejne informacje o wsi pochodzą dopiero z 1447 roku. Wśród wielu właścicieli majątku możemy wyróżnić pod koniec XVIII wieku Lubawskiego oraz od 1819 do 1945 roku rodzinę von Reisswitz, za czasów której nastąpił największy rozkwit Wędryny. Pałac w stylu neogotyckim powstał w 1860 roku. Położony jest w północnej części wsi i otoczony parkiem krajobrazowym. Budowla złożona jest z trzech brył. Dwa skrzydła pałacu posiadają trzy kondygnacje i nakryte są czterospadowym dachem, część środkowa posiada kondygnacje dwie i nakryta jest dachem dwuspadowym. Szczyty budowli zdobione są krenelażem dla podkreślenia stylu budowli.

W parku znajdziemy także miejsce, w którym pochowani są członkowie rodu von Reisswitz. Rodzina ta opuściła Wędrynię w 1945 roku przed nadejściem armii radzieckiej. Dziś pałac należy do prywatnego przedsiębiorcy. We wsi ciekawym zabudkiem jest również drewniany kościółek z przełomu XVII i XVIII wieku.

Jedna z największych sal pałacu na parterze.
Stan z sierpnia 2009 roku (fot. Marek Gaworski)

Herb rodu von Reisswitz

Środkowa część rezydencji rodziny von Reisswitz. Rodzina ta opuściła Wędrynię w 1945 roku przed nadejściem armii radzieckiej, a dziś pałac jest własnością prywatną (fot. Marek Gaworski)

Pałac w stylu neogotyckim powstał w 1860 roku z inicjatywy rodziny von Reisswitz. Budowla położona jest w północnej części wsi i otoczona parkiem krajobrazowym (fot. Marek Gaworski)

Przybudówka z tzw. muru pruskiego po wschodniej stronie pałacu
(fot. Marek Gaworski)